

Miroslav Vildman
KRAKONOŠOVA ZAHRADA

Pohádka o dvou dílech

Režie: Tomáš Jirman   Dramaturg: Vojtěch Kabeláč
Výtvarník scény: Ilja Hylas j. h.   Představení řídí: Alice Taussiková j. h.
a kostýmů: Marta Celárková
Hudba: Nikos Engonidisis j. h.   Text sleduje: Daniela Kačorová

Královna	Alexandra Gasnárková	Ryba Růženka	Alexandra Gasnárková
Vodník Michal (Král)	Milan Šulc	Ryba Maruška	Marie Logojdová
Princezna Anička	Pavčina Kafková	Pulec Pavlík	Lenka Vlčková
Kuba	Zdeněk Kašpar	Bleskoun	Milan Šulc
Bára	Marie Logojdová	Hadule	Alexandra Gasnárková
Matěj	Vladimír Čapka	Břehule	Marie Logojdová
Klára	Lenka Vlčková	Květnice	Lenka Vlčková
Ondra	Milan Kačmarčík	Pstruh Ruda	Jan Fišar
Krakonoš	Jan Fišar		

Premiéra dne 22. září 1996 v Divadle Antonína Dvořáka

Dej vám Pánbu dobrej den
a nevyhánějte mě ven.
Pěkně prosím vo nocleh.
Mám s sebou kouzelnej měch,
z bleší kůže ušitej,
písničkama naditej,
komářím sádlem vydělanej,
kočičím předením vyšívanej,
a jak do něj šáhnu,
pohádku vytáhnu.

(Z pingle vandrovních tovaryšů)

Milé děti,

připravili jsme pro Vás pohádku Krakonošova zahrada. Setkáte se v ní, jak už bývá zvykem, s princeznou, královnou, králem, nebudou chybět různá kouzla a zázračné čáry. Objeví se také Krakonoš, kterého mnozí jistě znáte z televizního Večerníčku Krkonošské pohádky. Možná, že Vám bude náš Krakonoš připadat jiný, možná budete postrádat zlého a hloupého Trautenberka. To proto, že každá pohádka je přeci jen trochu jiná. Jen jedno mívají společné - dobrý konec. Ten má i ta naše dnešní, divadelní, a tak doufáme, že se Vám bude líbit.

A přidáváme ještě jednu, docela krátkou pohádku navíc. Už od prvních slov se Vám asi bude zdát zvláštní. Je psána v pravém krkonošském nářečí. Zní přesně tak, jako kdysi před lety, když si lidé v zapadlých chaloupkách Krkonoš pohádky o Krakonošovi, německy zvaném Rýbrcoulovi, vyprávěli.

A. T.

Krakonošova neujesta

Ejnu jo, každýho to jennou nebo i párkrát potrefí, a velký páni to taky znaj, i když maj vokolo toho zas jinej móres, než tullečky čloujek. Dyť i mouchy sedaj čloujeku na chlupáče se zelim v páru, cák by měl Krakonoš vostať jedinej po celý věky sám?

Tolika lidem pomoh ke štěstí, tolika holkám dal pár zlatejch říbků do vejbavy - tak mu to lidi ze serce přáli, a nikdo se nad tim nepozastavoval. Ani vám juž nepovim, kerou si tenkrát vybral, esli byla rodu králouskýho, nebo esli to byla přeceť vdova po sklínařoj ze Brannejch, co von se porád tam vometal vokolo chalupy - jo to se juž přes tolik věků pozapomene. Ale důče to muselo bejť náramný, když si ho takovej pán vybral! Ale aj byla co byla - vono by se to nakon každý líbilo, posadiť ji takle do samýho zlata a hervábí. Nemusela to mít špatný. Vůně v čarouný zahrádce jako v apatyce, a ke kerýmu kvítku si přivoněla, každej jí něco dal. Jeden krásu, drugej ubral roků, někerej pelnil vřecky přání - no, a tak byla porád hezčí a mladší, měla pomyšlení a jeleni se zlatejma parohama ji vozili, na kerej jarmark si usmyslela. Tak to porád šlo, dokavad vlád Krakonoš v lese sám. Žili voba dva jako v ráji, a my chudáci s nima taky. Von zas, když má velkej pán dobrou náladu, jináč svýmu lidu přeje, než kdyby ho něco kormoutilo. Ale von má každej tady na sjetě prej svýho štěstí nasypanou mírku, u někoho je mírka větší, u někoho menší, ale každá má svý dno. A tak milýmu Krakonošoj nasadila sjetská verchnošť do levíru fořtouskýho mládence.

Modrovokej, tělo jako bříza, knírek nakroucenej na vobě strany a serce marcipánový, no jak juž takoví panáčci vod lesa bejvaj. Kampak se na takovýho hrabe Krakonoš i se svým čarounym kvítím! Kdepak Krakonoš, dědek mechovatej! Fousy po pás, nohy čůchama vomotaný a v hubě kypsouku! Tulleten měl panskej móres, a na to holky dou! Milá neujesta začala najennou kunýrovať, tolle se jí nelíbilo, támleto nebylo polle módy, no jako když ženský přelítne něco přes nos. Jen jeleni ji porád vozili z vejletu na vejlet, až to chudákoj Krakonošoj

dones nákej víter, jak to s těma vejletama jeho neujesty vypadá. I prej, hrom do tý fořtouský kerve! Von má Krakonoš zas na takový věci jinej meter, než tullečky čloujek. V tu ránu zaklel milýho fořtouskýho mládence i s jeho modrejma vočima, bejlí z něj udál a posadil ho honně vysoko do stráně, aby tam za nim tu jeho ani jeleni nedovezli. No dyť to znáte, na jakejch vejškách kvete hořec!

Ale musela to bejť mezi nima dovopraudy láska, jeden se v ženskejch nevyzná. Tulleta prej seďala jen jako umerlá, moh jí Krakonoš nosit zlatejch říbků pelnej klín, nic ji netěšilo a jen selzy a selzy. Teklo to potokem pořád dolů po stráni, až se v těch selzách rozplynula docela.

Teče tejdě oudolim ta milá Jizera do řeky zakletá, a že nemůže za svým znejmilejším na kopec, túze naříká. Vono jemu nebude taky nejlíp v tom zakletí, štávu má učiněnej utrejch. Těma modrejma vočima prej ji pořád vyhlíží. To je nářku po jaru, když ji sněhová voda přinese dolu vod něj pozdraveni! Hučí a lamentuje přes kamení, až serce usedá. Krakonošoj prej taky nejni volno, a když ho to popanne, rádí jako divej. Sníh a víter, futeř a věje, Pánbu s každým, kdo se venku vomešká!

Jo, vono s velkejma pánama nejsou žánny špásy!

(Z knihy Marie Kubátové Krakonošův hermec)

Vedoucí umělecko-technického provozu Stanislav Muntág, vedoucí dekoračních dílen Marcela Kožušníková, vedoucí krejčovny Alena Kantorová, jevištní mistři Jan Benek a Antonín Krajíček, mistr osvětlení Zdeněk Osif, mistr elektroakustiky Bořivoj Wojnar, mistr vlásenkárny Renáta Helmešová, mistr garderoby Růžena Mauzerová, rekvizity Zdena Vojkovská.

NDM

Program vydalo Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě, ředitel I. Racek, šéf činohry J. Deák, redakce programu V. Kabeláč, A. Taussiková j. h.
Vytiskly OSTRAVSKÉ TISKÁRNĚ, a. s., Novinářská 7, 709 70 Ostrava 1.